

ster er rykket op fra 3die Lønningsklasse, kun vil komme til at dreje sig om ret. minimale Beløb.

Da dette Lovforslag var til første Behandling, blev det fra alle Sider modtaget med den største Velvillie. Men jeg maa tilstaa, jeg blev noget forundret over, at Udvalget, saa snart det var nedsat, modtog en Række Skrivelser fra Præste- og Provsteforeninger i de forskellige Stifter, af hvilke det tydeligt fremgik, at Præsterne og Provsterne ikke i Kommissionens Forslag var blevet sidestillet med de øvrige Tjenestemænd, og Præsterne og Provsterne mødte nu med over 50 Forslag til Ændringer. Det kom noget overraskende, efter at baade Præster og Provster havde været saa fyldigt repræsenterede, som de var, men det er mig en Glæde, at hele Udvalget har kunnet enes om saa mange af disse Ændringsforslag fra Præste- og Provsteforeningerne.

Ændringsforslag Nr. 29 til § 44 omhandler de kongelige Udnævnelser. At Flertallet kun har kunnet gaa med til at lade 250 Præster faa kongelig Udnævnelse og udelukker Præsterne i 2den Lønningsklasse derfra, forekommer mig at være mere end tilstrækkeligt Bevis for, at de Lønninger, man har budt den danske Præstestand, ikke er nogen Standardløn, som der er særlig Grund til at glæde sig over. I og for sig kunde jeg være glad ved, at Skellet er saa skarpt, at kun 250 Præster skal have kongelig Udnævnelse, men det er et Principsspørgsmaal: Enten skal alle have kongelig Udnævnelse eller ingen. Det er en gammel, hævdvunden Skik, at de alle skal have det, og ved denne Udnævnelsesmaade har man dog den Sikkerhed, der ligger i, at Kongen ifølge Grundlovens § 5 skal tilhøre den evangelisk-lutherske Kirke, medens derimod den Minister, der eventuelt skulde underskrive Præsternes Udnævnelse, kan tilhøre, hvilket Trossamfund han vil. Jeg mener, at der heri ligger en Begrundelse for ikke at berøve Præsterne den kongelige Udnævnelse. Det vil ogsaa se lidt underligt ud, om Præsterne fra Sønderjylland, naar de skal aflægge den nye Ed til Kongen, ikke skulde have kongelig Udnævnelse ligesom alle deres Embedsbrødre, thi alle Præster har nu kongelig Udnævnelse, er kongelige Embedsmænd. Endelig er der en tredie Grund til ikke at berøve Præsterne kongelig Udnævnelse, nemlig den, at man samtidig vilde berøve dem nogen Indtægt, thi der er uhyre mange Legater, som kun kan søges af kongelige Embeds-

mænd. At berøve dem denne Indtægt til Hjælp til deres Børns Forsørgelse forekommer mig at være urimeligt. Jeg vil derfor anbefale det af Kirkeministeren stillede Forslag og det Standpunkt, som de 3 Medlemmer af det konservative Mindretal har tilraadet, nemlig at Præsterne alle lige som hidtil faar kongelig Udnævnelse.

Inden jeg gaar over til at omtale den sidste Paragraf, om hvilken der har været særlig divergerende Anskuelse, skal jeg overfor den højtærede Kirkeminister omtale nogle af de Ønsker, der har gjort sig gældende indenfor Udvalget under dets Arbejde, Ønsker, som jeg ikke tror har kunnet faa Form i selve Lovforslaget, men som vedrører Forhold, der kan ordnes ad rent administrativ Vej; det er jo umuligt andet, end at der i en Lov, som omhandler saa mange Forhold, byggede paa saa mange forskelligartede Regler, let kan indløbe enkelte Uretfærdigheder, overfor hvilke Administrationen kunde have en lægende Haand, saaledes at disse Uretfærdigheder ikke blev saa store, som de kunde synes her.

For det første har en Del af vore Købstadpræster i de sidste Aar mistet deres Embedsboliger, fordi disse er blevet solgt. Disse Købstadpræster er nu uendelig daarligt stillede økonomisk, idet de ikke nær kan faa en Lejlighed for $\frac{1}{8}$ af deres Embedsindtægt. Det vilde, forekommer det mig, være rimeligt, at der fra Ministeriets Side blev stillet indtil 4 pCt. af det Beløb, deres Embedsbolig havde indbragt Staten, til Disposition for at skaffe dem Lejlighed.

Dernæst skal jeg pege paa Spørgsmaalet om Installation af elektrisk Lys ude i Landsbyerne. Det er saaledes nu, at Præsterne trods det, at de selv skal betale deres Husleje, ikke kan faa indlagt elektrisk Lys og ej heller faa det vedligeholdt, uden at de selv betaler derfor. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kirkeminister, om Præsterne efter det foreliggende Lovforslag vil kunne faa indlagt elektrisk Lys, som naturligt er i disse Byer, hvor det overhovedet kan faas.

Endelig er der det tredie og sidste Ønske; det drejer sig om Organisternes Forhold. Efter Lovforslaget vil alle Organistembeder paa Landet faa Lønningen forhøjet fra 100 Kr. til mindst 300 Kr.; Lovforslaget betyder altsaa i al Almindelighed en klækkelig Forhøjelse. Men der er visse Organistembeder, som har en særlig Betydning for Menighedslivets Udvikling; jeg skal særlig fremhæve Organist-